

Kristina Hakola

Lapintie 12

- lapsuusmuistoja Tampereelta

Lapintie 12

-lapsuusmuistoja Tampereelta

© 2021 Kristina Hakola

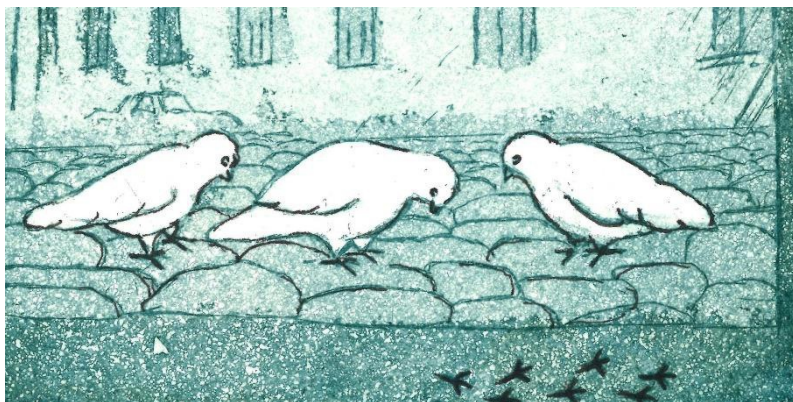
Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978- 952- 80- 2572- 6

Lapintie 12

-lapsuusmuistoja Tampereelta

Omistettu kaikille Isovanhemmille ja Lastenlapsille.

Isovanhemmat asuivat kaupungissa, siinä aivan Tuomiokirkon lähellä, Juhannuskylässä.

Kadunpuoleisesta ikkunasta näkee Tampellan tehtaan nokiset piiput. Taloa vastapäätä on tehtaan tyhjät tenniskentät.

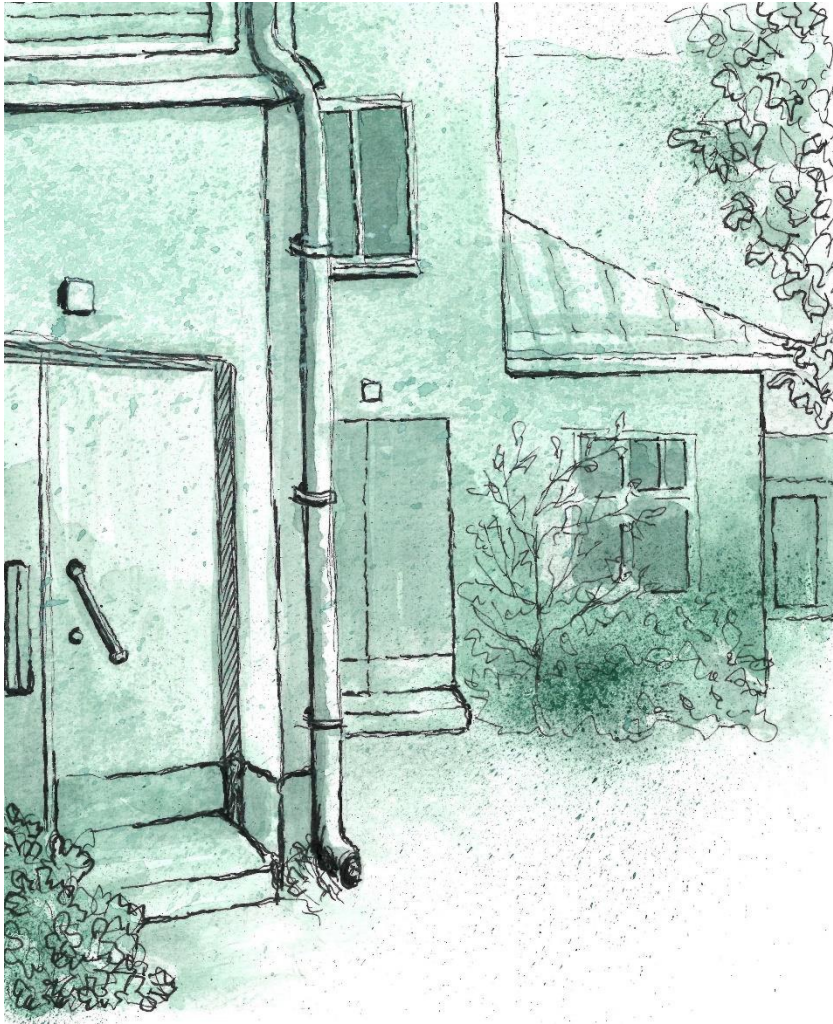
Porttikongista kuljetaan sisäpihalle. Rautaportti on auki.

Hiekkapihan laidalla on pieni kaistale nurmikkaa, muutama lehmus, pari penkkiä, pyykkinarut ja kukkaistutukset. Pihaa ympäröi vihreä verkkoaita. Aidan toisella puolella on kolmen taloyhtiön puiset talot.

Pihan perällä on pesutupa ja sen vieressä laskiruumma.

– Me lapset saamme tyhjentää laskiämpäriä vieraillessamme Mamman ja Papan luona. Jos laskiämpäriä tyhjennys osuu omalle kohdalleni, puristan silmäni pieniksi viiruiksi, avaan varovaisesti ruuman oven ja kippaan ämpäriä valkoisia matoja kuhisevan jätteen sekaan. Sitten ovi kiinni ja pikainen juoksu sisälle. Kuva säilyy verkkokalvolla pitkään.

Viikoittain saapuu ajuri pihalle, hevosen vetämillä kärryillä. Ripein ottein hän tyhjentää laskiruuman sisällön ja jatkaa matkaansa seuraavaan paikkaan. Sikalan omistaja sai makoisaa syötävää sioilleen.

LAPINTIE 12, SISÄPIHA

Kiviset portaat johtavat ylös asuntoon, toiseen kerrokseen.

Ovikello pitää rohisevaa ääntä, kun sitä rimputtaa. Asia, jota ei saa tehdä turhanpäiten eikä liian lujaa.

Mamma ja Pappa ovat ovella vastassa pitkämatkalaisia, Uudeltamaalta.

Isä, Äiti ja neljä lasta tuovat mukanaan iloista hälinää. Isä katselee omaa lapsuudenkotiaan tutkivasti. Onko kaikki ennallaan vai onko joku muuttunut viime vierailusta.

Eteisessä on ahdasta ja hämärää. Vaatenaulakossa on takkeja ja pyhävaatteita roikkumassa. Hattuhyllyllä on rivissä Mamman kaikki hatut. Malli on useimmissa sama, puolipallon muotoinen. Vain väri ja materiaali vaihtelee.

Joskus pääsen Mamman mukana hattumaakarin kotiin Armonkalliolle. Uuden hatun sovittaminen vie oman aikansa. Viihdyn tarkkailemassa häkissä sirkuttavia kanarialintuja.

Eteisestä on ovi vessaan. Se on kolmion muotoinen pieni komero, joka talvisin on jääkylmä. Seinillä roikkuu koukuissa erilaisia pussukoita, joissa säilytetään kaikkea tarpeellista.

Vesiklosettia on vaikea saada vedettyä. Siihen pieni tyttö tarvitsee apua.

NAULAKKO

Eteisestä kuljetaan suoraan keittiöön. Siellä on ruokapöytä, astiakaappi ja heteka. Päivisin sänky toimii sohvana ja illalla se avataan ja pedataan parisängyksi.

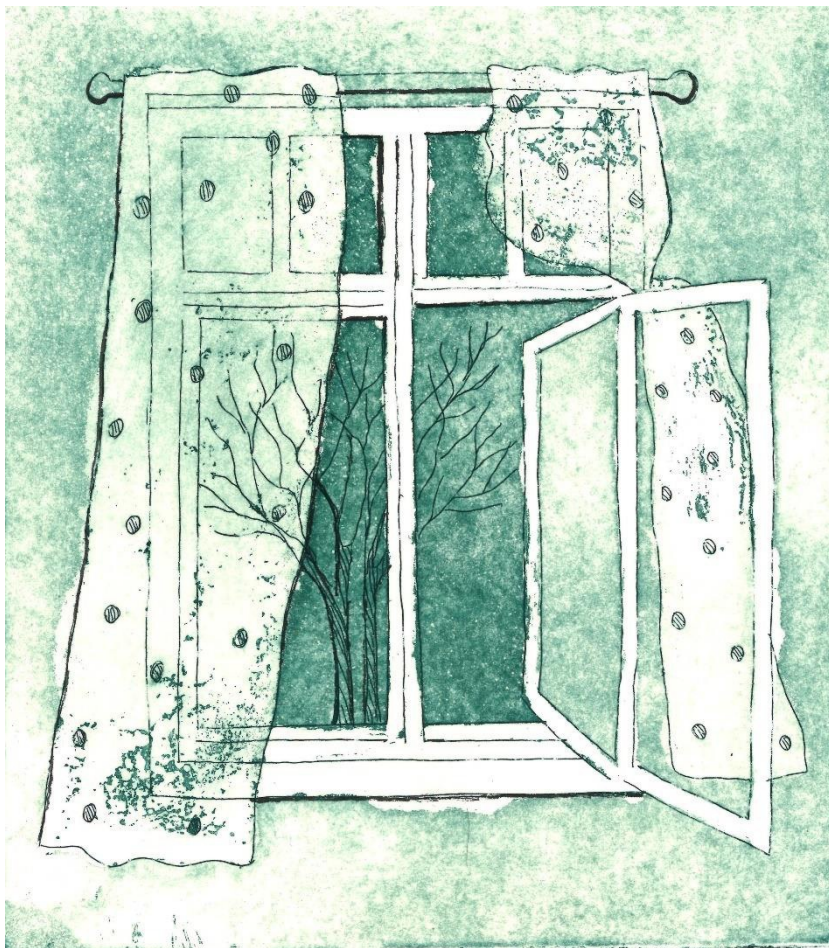
Huoneen nurkassa on Papan kirjoituspöytä. Pöydällä on musta kirjoituskone. Sillä kirjoitetut pakinat ja kertomukset julkaistaan monissa viikkolehdistä.

Pappa toimii myös taloyhtiön isännöitsijänä. Suureen kovakantiseen kirjaan hän kirjoittaa asukkaiden maksamat rahasummat.

Minä avaan keittiön ikkunan auki. Lempeä tuuli tarttuu kevyesti utuisiin verhoihin ja saa ne heilumaan.

Kaihoiset sävelet kantautuvat vastapäisestä talosta, Pirkanhovista. Tanssista hikiset ihmiset tulevat ulos vilvoittelemaan hämärään iltaan. Iloinen nauru täyttää pihan.

Sunnuntaisin samasta ikkunasta kantautuu Tuomiokirkon kellojen kutsuva ääni.

SYYSILTA

Kamarissa on sohvaryhmä, tuoleja, kaappeja,
kakluuni ja Papan piano.

Pappa on kiertänyt teattereiden mukana
Maarianhaminasta Poriin, soittanut mykkäelokuvissa ja
lukemattomissa ravintoloissa Tampereella ja Ikaalisissa.
Nuorempana myös Viipurissa. Vanhemmiten hän säästi
balettiharjoituksia ja antoi yksityistunteja kotona.
Yksityisoppilaan saapuessa, tiedämme olla hiirenhiljaa
keittiön puolella tai hiivimme varovaisesti pihalle
leikkimään.

Piano on Papalle pyhä asia. Harvoin siihen saa koskea.
Eikä ainakaan ilman taiteellista harjoittelua.
Turhanpäiväinen pimputtelu on ehdottomasti kiellettyä.

*Minulla on lyhyt kesämekko päällä. Nojatuolin karhea
pinta pistelee paljaita sääriä. Pappa soittaa Straussin
Der Zigeunerbaronia ja minä laitan silmäni kiinni.
Neilikat hehkuvat sohvapöydän maljakossa.*

Pieni tyttö avaa varovaisesti pihalle johtavan rautaportin. Juoksujalkaa hän kiirehtii penkille istumaan. Nurkan takaa ilmestyy muu perhe kantaen painavia matkalaukkuja. Kohta näkyy Isovanhempien iloiset kasvot yläkerran ikkunassa.

50- 60-luvun Juhannuskylä Tampereella tulee tutuksi vieraillessa Mamman ja Papan luona.

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi